

РЕШЕНИЕ

№ 4100

гр. София, 20.06.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 16 състав,
в публично заседание на 08.03.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Ралица Романова

при участието на секретаря Елица Делчева, като разгледа дело номер **5761** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 172, ал.4 от Закона за движението по пътищата (ЗДвП).

Образувано е по жалба на ДЕ ЙОНГ ПРОПЪРТИС ЕООД ЕИК[ЕИК], с адрес [населено място], предявена чрез адв. В. Г. П., със съдебен адрес [населено място], [улица], срещу заповед за налагане на принудителна административна мярка № 22-0938-000251/17.04.2022 г. по чл.171, т.2а, буква „а“ от ЗДвП, издадена от началник група към Областна дирекция на вътрешните работи – [населено място] (ОДМВР – П.). Със заповедта е наложена принудителна административна мярка „прекратяване на регистрацията на ППС за срок от 6 месеца“ и са отнети 1) СРМПС №[ЕИК] и 2) 2 броя регистрационни табели СВ4800МР.

В жалбата се навеждат доводи, че ЗППАМ е незаконосъобразна, тъй като е издадена при допуснато съществено нарушение на административнопроизводствените правила и в противоречие с материалноправни разпоредби – основания за отмяна по чл. 146, т. 3 и т. 4 АПК. Оспорва се компетентността на органа, издал заповедта. Поддържа се, че не е изяснена фактическата обстановка, а АНО не е провел цялостно проучване налице ли са предпоставките за издаване на заповедта. Прави се възражение, че в заповедта липсват мотиви относно определената санкция. Поддържа се, че процесният автомобил е собственост на търговско дружество, което не следвало да бъде субект на ПАМ. Искането е за отмяна на оспорената заповед и присъждането на разноски по

делото.

В съдебното заседание жалбоподателят не се явява, не се представлява.

Ответникът – полицейски орган, началник група към Областна дирекция на вътрешните работи – [населено място] не се явява и не се представлява.

СРП – редовно уведомен, не участва в производството.

Административен съд София-град, като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, намира за установено следното от фактическа страна:

Със заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 22-0938-000251/17.04.2022 г. по чл.171, т.2а, буква „а“ от ЗДвП, издадена от началника група към ОДМВР – П. на ДЕ ЙОНГ ПРОПЪРТИС ЕООД ЕИК[ЕИК] е наложена принудителна административна мярка прекратяване на регистрацията лек автомобил М. Ц. 400 с рег. [рег.номер на МПС] за срок от 6 /шест/ месеца, като са отнети документите СРМПС №[ЕИК] и 2 броя регистрационни табели СВ4800МР.

В мотивите на заповедта е изложено, че като водач на лек автомобил автомобил М. Ц. 400 с рег. [рег.номер на МПС], М. Ж. Т. управлява посоченото МПС, собственост на дружеството- жалбоподател като не притежава свидетелство за управление на моторно превозно средство (неправоспособен) и отказва да бъде тествана за употреба на алкохол с техническо средство Алкотест дрегер при проверка на 17.04.2022 г., около 00:55 часа в [населено място], ул. Д. К. . За установеното нарушение е съставен АУАН № GA 658001/17.04.2022 г.

Заповедта е връчена на управителя на ДЕ ЙОНГ ПРОПЪРТИС ЕООД на 31.05.2022 г. и е оспорена пред Административен съд - Плевен с жалба, подадена, чрез ОДМВР - П., посредством куриерска пратка на 13.06.2022 г.

При така установената фактическа обстановка, настоящият състав прави следните правни изводи:

С жалбата се оспорва индивидуален административен акт, подлежащ на съдебен контрол, от надлежно легитимирано лице, спрямо което е приложена принудителната административна мярка и засегнато с издаването на оспорената заповед, в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК, поради което същата е процесуално допустима и следва да бъде разгледана по същество относно нейната основателност.

Нормата на чл. 172, ал. 1 ЗДвП предвижда, че принудителните административни мерки по чл. 171, т. 1, 2, 2а, 4, т. 5, буква „а“, т. 6 и 7 се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон съобразно тяхната компетентност или от оправомощени от тях длъжностни лица. Съгласно чл. 170, ал. 1 ЗДвП контролът по спазване на правилата за движение и на изискванията, определени от закона и издадените въз основа на него нормативни актове, се осъществява от съответните служби по тази глава. Със Заповед № 316з-27/03.01.2018 г. (л.19 и сл.) директорът на ОДМВР - П. е определил да прилагат с мотивирана заповед налагането на ПАМ по чл. 171, т. 2а ЗДвП началниците на група в сектор „Пътна полиция“ при ОД на МВР П. за цялата територия обслужвана от ОД на МВР- П.. Оспорената заповед е издадена от началника на група към ОДМВР сектор „Пътна полиция“ – П. и на основание на изложената нормативна уредба, съдът намира, че е издадена от компетентен орган, в кръга на неговите материална и териториална компетентност.

Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 22-0938-000251/17.04.2022 г., е издадена на основание чл. 171, т. 2а, б. „а“ от ЗДвП. Разпоредбата предвижда, че за осигуряване на безопасността на движението по

пътищата и за преустановяване на административните нарушения се прилага принудителна административна мярка - прекратяване на регистрацията на моторно превозно средство за срок от шест месеца до една година на собственик, който управлява МПС без да е правоспособен водач, не притежава свидетелство за управление, валидно за категорията, към която спада управляваното от него моторно превозно средство, или след като е лишен от право да управлява моторно превозно средство по съдебен или административен ред, или свидетелството му за управление е временно отнето по реда на чл. 171, т. 1 или 4 или по реда на чл. 69а от Наказателно-процесуалния кодекс, както и на собственик, чието моторно превозно средство е управлявано от лице, за което са налице тези обстоятелства – за срок от 6 месеца до една година.

Видно от мотивите на процесната заповед, административният орган е приел, че е налице хипотезата на чл. 171, т. 2а, б. „а“, пр. 2-ро – адресатът на заповедта е собственик на МПС, чието моторно превозно средство е управлявано от лице, което е неправоспособен водач. В мотивите на заповедта не е посочено основаниято, поради което административният орган е приел, че водачът на автомобила е неправоспособен – поради липса на свидетелство за управление на МПС, поради изтекъл срок на неговата валидност или поради друга причина. Доказателства, установяващи конкретната причина не са приложени и към административната преписка. Също така не е изяснено дали водачът на МПС не е представил доказателства за своята правоспособност при конкретната проверка или изобщо не притежава способност за управление на МПС. Посочената непълнота обосновава заключение, че заповедта е издадена при условията на неизяснена фактическа обстановка, поради което основаниято за налагането на принудителната административна мярка не е доказано. Изложеното налага извод за незаконосъобразност на оспорената заповед, с оглед на което същата следва да се отмени.

Същевременно, в случая ПАМ е наложена и защото водачът на лек автомобил с рег. [рег.номер на МПС] отказва да бъде тестван за употреба на алкохол със техническо средство Алкотест тест Дрегер 7510, когато е налице хипотезата на чл.171, т.2а, б. „б“ от ЗДвП. Като субект на ПАМ в хипотезата на посочената норма, законът определя единствено собственика на МПС, който управлява собственото си моторно превозно средство. т.е. лицето, ползващо автомобила по силата на право, различно от правото на собственост, не може да бъде адресат на ПАМ в хипотезата на чл.171, т.2а, б. „б“ от ЗДвП. Предвид установените и надлежно доказани по делото факти, съдът намира, че материалноправните предпоставки от фактическия състав на чл.171, т.2а, б. „б“ от ЗДвП за издаване на процесната заповед не са били налице. Това представлява още едно самостоятелно основание за незаконосъобразност на обжалвания административен акт, поради което и с оглед на всичко гореизложено, същият следва да бъде отменен.

Предвид изхода от спора и на основание чл. 143, ал. 1 от ЗДвП в полза на жалбоподателя следва да се присъдят направените от него съдебни разноски – 50 лв. – заплатена държавна такса и 400 лева адвокатско възнаграждение.

По изложените съображения и на основание чл.172, ал.2 от АПК, Административен съд София-град, III-то отделение, 16 състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 22-0938-000251/17.04.2022 г. по чл.171, т.2а, буква „а“ от ЗДвП, издадена от началник група към Областна дирекция на вътрешните работи – [населено място], с която е наложена принудителна административна мярка „прекръпяване на регистрацията на ППС за срок от 6 месеца“ и са отнети 1) СРМПС №[ЕИК] и 2) 2 броя регистрационни табели СВ4800МР.

ОСЪЖДА Областна дирекция на вътрешните работи – П. да заплати на ДЕ ЙОНГ ПРОПЪРТИС ЕООД ЕИК[ЕИК], с адрес [населено място], сумата от 450 лв. /четиристотин и петдесет/ лева, представляваща направени съдебни разноски.

Решението, на основание чл. 172, ал. 5 от ЗДвП, не подлежи на обжалване.

Съдия: